

Ahlak: Sözlükte, huy seciye, tabiat, mizaç, karakter anlamlarına gelmektedir. Terim olarak ise, insanın iyi veya kötü olarak nitelendirilmesine sebep olan huylarına, söz ve davranışlarına ahlak denir.

Aşure: Arapçada “aşere” on, “âşir” onuncu demektir. Halkımız onuncu gün manasına gelen “âşir”i, aşure şeklinde telâffuz ederek Muharrem’in onuncu gününe aşure günü ismi vermiş, böylece tarihe de aşure günü olarak geçmiştir. Aşure gününün içinde bulunduğuy ayın adı Muharrem’dir.

Bağnazlık: Başka düşünceleri yadsıyarak tek bir düşünceye körü körüne bağlanma, taassup.

Bektaşî : Hacı Bektaş Veli’nin tarikatına girmiş kimse.

Cem: Sözcük anlamı olarak, birleşme, birlik olma, bir araya gelme demektir. Alevi inancında , ibadet için cem olma, bir araya gelmeden yola çıkılarak, bütünleşme anlamında kullanılır. İbadetin yapıldığı yere cem evi denir.

Cemevi: Cemin yapıldığı yerdir.

Din: Din, insanları saâdet-i ebediyyeye yani sonsuz saadete, huzura götürmek için Yüce Allah tarafından peygamberleri vâsıtasıyla gösterilen yol demektir.

Din anlayışı: Din anlayışı Allah tarafından gönderilen dinin yani ilahi kuralların insanlar tarafından içinde bulundukları şartlara göre algılanma ve yorumlanma biçimleridir.

Dua: Sözlükte, “çağırarak, seslenmek, yardım talep etmek, içten yakarış” anlamına gelir. Terim olarak insanın bütün benliğiyle Allah’a yönelerek maddi ve manevi isteklerini ona arz etmesi demektir.

Ehl-i beyt: Hz. Muhammed’in (s.a.v.) aile fertleridir.

Fıkıh: Fıkıh, asli itibariyle Arapça bir kelimedir. Bir şeyi bilmek, bir şeyi anlamak, kavramak demektir. İnce ve keskin anlayış, derin kavrayış konuşanın sözündeki gayesini anlamak manaları da bu kelimenin kapsamı içindedir.

Gülbank: Sözlükte gülbank kelimesi; gül sesi, bülbül ötüşü gibi anlamlara gelir. Alevilik-Bektaşilik geleneğinde gülbank; Allah’tan af dileme, ona yalvarma ve sığınmayı ifade eder.

Hanif : Hz. Muhammed’den önce tek tanrıya inananlara verilen isim.

Hoşgörü: Her şeyi anlayışla karşılama, olabildiğince müsamaha gösterme demektir. Hoşgörülü olmak; din, dil, inanç, anlayış vb. bakımdan kendisinden farklı olanlardan rahatsızlık duymamak, onların farklı yönlerini anlayışla karşılayabilme erdemi gösterebilmektir.

İslam: Allah'ın insanlara Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.v.) vasıtasıyla gönderdiği son ilahi dinin adıdır.

İtikat: İnanç, iman.

Kul hakkı: İnsanın sahip olduğu hakları demektir.

Kültür: Bir toplumun duyuş, düşünüş birliğini oluşturan, gelenek durumundaki her türlü yaşayış, düşünce, dil ve sanat varlıklarının hepsi, belli bir konuda edinilmiş geniş ve sistemli bilgidir.

Laiklik: Din ve devlet işlerinin birbirinden ayrı yürütülmesidir.

Mezhep: Bir dinin görüş, yorum ve anlayış farklılıkları nedeniyle ortaya çıkan kollarından her biridir.

Musahiplik: Alevi inancının önemli kurumlarından biri olan Musahiplik, kelime itibarıyla dünya ve ahiret (yol) kardeşliği anlamına gelmektedir. Hem maddeden hem de manen yani inanç boyutunda kardeş demektir. Açıkçası malı mala, canı cana katmaktır.

Mutasavvıf: Tasavvuf inançlarını benimseyerek kendini Allah'a adanmış kimsedir.

Öğüt: Nasihat. Bir kimseye yapması ya da yapmaması gereken şeyler için söylenen uyarıcı sözdür.

Sema: 1. Okunan ilahilerle ve dinî musîki ile coşup dönme, raksetme, devrân etme. 2. Mevlevî zikir meclisi.

Semah: Alevî inanişında büyük bir yer tutar. Sözcük anlamı; günahlardan arınmak anlamına gelir. Alevî ceminde de öyle kabul edilir.

Taassup: Bir düşünceye, bir görüşe, bir inanişe körü körüne ve bilinçsizce bağlanıp ondan başkasını kabul etmemek.

Tasavvuf: İslam'ın temel ilkelerine dayanarak nefsi arındırma, ahlaki güzelleştirme ve bu şekilde dini yaşayarak Allah'a ulaşma yoludur.

Tarikat: **Aynı dinin içinde birtakım yorum ve uygulama farklılıklarına dayanan, bazı ilkelerde birbirinden ayrılan, Allah'a ulaşma ve onu tanıma yollarından her biri.**

Tevhit: Birleme. Allah'ın bir olduğuna, eşi ve benzeri olmadığına inanmak.

